

کارگر پراکنده در روز همبسته گی طبقه ی کارگر!

پارسانیک جو

روز هم بسته گی کارگران را در شرایطی می خواهیم گرامی بداریم، که تمامی فعالان کارگری از پراکنده گی و بی تشکیلی کارگران ایران سخن می گویند. روز نمایش اراده ی هم بسته و وصف مستقل کارگران را در شرایطی می خواهیم برگزار کنیم، که به رغم تعمیق مناسبات سرمایه داری، افزایش شمار کارگران، گسترش روند تمایز و هویت یابی طبقاتی، تعمیق بحران لگام گسیخته و فقر و فلاکت توده ای و گسترش اعتصاب ها و اعتراض های کارگری، کارگران آگاه سوسیالیست ما از غیاب صف مستقل کارگران در عرصه ی پیکار طبقاتی در رنج اند. روز مانور نیروی انقلابی کارگران را در شرایطی می خواهیم برگزار کنیم، که غیاب نیروی انقلابی کارگران در تناسب و آرایش قوای طبقاتی موجود به شدت احساس می شود. روز طبقه ی کارگر را در شرایطی می خواهیم جشن بگیریم، که توده ی کارگران ایران برای تبدیل شدن به طبقه باید در کشاکش پیکار طبقاتی متشکل شده و با اراده ی همبسته و صف مستقل خود، آرایش قوای طبقاتی کنونی را دگرگون کرده و به مثابه نیرویی هژمونیک جنبش انقلابی اکثریت عظیم را به سود اکثریت عظیم سازماندهی و رهبری کنند. در نتیجه برگزاری اول ماه مه در ایران در صورتی واجد معنا است که بتوان این روز را به روزی تبدیل کرد که کارگران در گستره ای هر چه وسیع تر ضرورت هم بسته گی طبقاتی را فریاد زده و پایه های تشکل رادیکال و سراسری کارگری را در این روز پی بریزند. تحقق هم بسته گی طبقاتی کارگران از یک سو در گرو غلبه بر شکاف های جنسی و قومی و مذهبی و صنفی و فرقه ای درون طبقاتی است، و از سوی دیگر در گرو متحد شدن به مثابه یک طبقه در برابر طبقه ی بورژواست. کارگران تنها در صورتی می توانند به نیرویی تعیین کننده و انقلابی تبدیل شوند که بتوانند اراده ی همبسته ی خود را به مثابه ی

یک طبقه ی انقلابی در کوران پیکار طبقاتی در تشکلی سراسری، رادیکال و کارگری شکل دهند. کارگران هم بسته، در صورتی می توانند به مثابه نیرویی انقلابی تناسب قوای موجود را به سود خود و توده ی زحمت کش تغییر دهند، که بتوانند با ابتکار عمل سیاسی، بسیج توده ای و نماینده گی کردن تمامی خواسته های جنبش های دموکراتیک جاری، صف مستقل طبقاتی خود را برای پیشبرد جنبش طبقاتی خود شکل دهند.

امسال در شرایطی کارگران سوسیالیست در تدارک به میدان آوردن کارگران هستند، که گرایش های راست و اصلاح طلب نیز برای بقا و چانه زنی سیاسی خود بیش از پیش در صدد به خط کردن توده ی کارگر به مثابه پیاده نظام ارتش بورژوازی اصلاح طلب هستند. در نتیجه در اول ماه مه امسال کارگران آگاه و سوسیالیست باید بیش از پیش به طرد و افشای توهمات و اسطوره های سیاسی بورژوازی اصلاح طلب پردازند. زیرا به میدان آمدن کارگران بدون صف آرایی در برابر سرمایه، فاقد ارزش کارگری است. در چنین شرایطی آن هم با چنین تکالیفی، گرامی داشت و برگزاری اول ماه مه امری بسیار دشوار می نماید، اما نباید از یاد بُرد که تنها راه رهایی ما به ناگزیر در تحقق همین امر دشوار است. بنابر این تا دیر نشده هر کس به زعم و سهم خود باید برخیزد و در این راستا گامی فرا پیش نهد.